

tilvejebringe de store Midler, her er Tale om, hvilket jo altid indgyder Respekt, men tillige, at den Mand, som er valgt til at lede denne Haandværkerhøjskole, af andre religiøse Retningers Talsmænd bedømmes som en Mand, der ikke maa befrygtes at ville misbruge den Stilling og den Tillid, som ogsaa Staten giver ham ved at stille Midler til Raadighed. At selve Planen for denne Højskole er interessant og værdifuld, derom tror jeg i og for sig ikke, der har været Tvivl i Udvalget. Ud fra disse Overvejelser, som ogsaa er byggede paa Undersøgelser af hele Spørgsmaalet, som den Politiker her i Salen, der er stærkest knyttet til Ringsted-Kredsen, har foretaget, er det, vi har ment at burde give vor Tilslutning til denne Bevilling.

Jeg har kun tilbage at udtale mig om to smaa Ændringsforslag vedrørende den højtærede Forsvarsminister. Det ene er den bekendte Undervisning paa Officer-skolen, som skal ændres. Jeg ved ikke, om man nu indenfor Rigsdagen eller i Ministeriet er mere klar over, hvad Ændringen egentlig tilsigter, eller hvad den omfatter, end den Gang man første Gang vedtog Bevillingen. Men vi har allerede een Gang stemt imod den, og jeg skal derfor ikke vende tilbage til en Omtale af Sagen; vi vil blot gentage vor Afstemning.

Vi har endvidere ikke kunnet give vor Tilslutning til den Bevilling, som den højtærede Minister søger til Hærens Automobile. Jeg vil gerne begynde med at sige, at vi ikke har noget imod denne Bevilling, fordi den højtærede Forsvarsminister har en Bil, heller ikke, fordi den højtærede Forsvarsminister foruden denne Bil tillige har en gammel Landauer, som jeg for øvrigt ikke tror, han kan have megen Fornøjelse af at køre i, naar han har et moderne Befordringsmiddel som Automobilet til sin Raadighed. Ligesom den forrige Forsvarsminister arvede Landaueren fra sin Forgænger, saaledes har den nuværende højtærede Forsvarsminister jo arvet den fra sin Forgænger. I saa Henseende er der Kontinuitet. Jeg vil for mit Vedkommende gerne sige, at hvis den højtærede Regering under sine Overvejelser af Ministrenes Stilling skulde komme til det Resultat, at den paa et eller andet Omraade trænger til at udrustes paa en saadan Maade, at deres høje Stilling derigennem stærkere traadte frem overfor andre i Samfundet, vil de altid finde mig beredt til at understøtte saadanne Bestræbelser. Jeg for mit Vedkommende har aldrig kunnet opfatte det som

andet end temmelig forargeligt, naar underordnede Embedsmænd indenfor Militæretaten i rigt Maal har kunnet fare gennem Gaderne i Automobile, medens Medlemmer af den høje Regering, som ikke privat er i Stand til at holde et saa kostbart Køretøj, har maattet gaa til deres dog i høj Grad mere ansvarsfulde og i høj Grad mere byrdefulde og betydningsfulde Gerning paa deres Ben eller med Brug af andre Befordringsmidler. Jeg finder det fuldt ud berettiget — ogsaa for at ikke mange Embedsmænd i de høje Etater skal tro, at de er den egentlige Styrelse, at disse Embedsmænd ikke bør være udstyrede bedre under deres Optræden udadtil end de, som er de egentlige Ledere af Administrationen. Det er alt-saa slet ikke derfor, vi gaar mod denne Bevilling til Bilerne, thi, som det rigtigt er paapeget: Der er jo en Bil til Raadighed for den højtærede Forsvarsminister allerede nu, og af de Biler, som Hæren har, vilde han ikke blot kunne udstyre sig selv, men han vilde ogsaa kunne forsyne nogle af sine Kolleger dermed. Men der er ikke for os ført noget som helst Bevis for, at Hæren har noget naturligt Krav paa at faa et større Antal Automobile, navnlig i Sammenligning med, hvad der staaer til Raadighed for Civiladministrationen. Vor Hær er nu gaaet tilbage til den Stilling, den havde før Krigen, og før Krigen kunde den nøjes med meget lidt. Jeg tror ikke, dens Virksomhed paa nogen Maade vil lide ved, at man der nøjes med det Antal Automobile, man har for Øjeblikket. Derfor vil jeg anbefale at stemme mod denne Bevilling.

For alle de øvrige Ændringsforslag, hvorom der ikke er gjort særlig Indstilling, vil jeg anmode mine Meningsfæller om at stemme, uden at jeg, som sagt, derigennem paa min Partifælles og egne Vegne — og jeg tror heller ikke, det øvrige Udvalg vil kunne gøre det — kan paatage mig nogen egentlig og afgørende Garanti for, at det i hvert enkelt Tilfælde er det absolut rigtige, der er truffet. Men jeg haaber, at disse Ændringsforslag maa kunne blive vedtaget paa samme Maade, som vi har vedtaget dem i Udvalget, nogenlunde en bloc; thi hvis vi skulde vedtage disse 1615 Ændringsforslag ved 1615 Afstemninger, muligvis endogsaa ved Navneoppraab, saa betvivler jeg, at det vilde lykkes den højtærede Statsminister at gennemføre sin Plan om Tidspunktet for Rigsdagssamlingens Afslutning.